

for samfundet. Men sådan er det ikke desto mindre.

Det, der efter vores opfattelse er nyt i det her, er, at nu kommer der en stærk motivation til at bygge boliger og nyindrette boliger på grund af økonomisk berigelse; ikke på grund af at landbrugsbedriften har brug for det til sin drift, men fordi man kan se, at man kan tjene penge på det.

Det er jo den centrale diskussion, om vi har ret i, at der ligger nogle muligheder for at tjene penge, om der ligger nogle spekulationsmuligheder, som vil blive inddraget i behandlingen af det her. Det tror jeg der gør. Det skulle da også være en dårlig ejendomsmægler, der ikke rådgiver sine kunder med hensyn til, hvordan de skal bruge deres ejendom, sådan at de får det maksimale for den, når de helt eller delvis skal sælge den. Jeg tror, der ligger masser af spekulation i det.

Hr. Eyvind Vesselbo spørger om dokumentationen for det tal, der er nævnt, de 240.000. Det er velbeskrevet. Det er gårdene over 30 ha gange med 3, fordi man må bygge en aftægtsbolig og en medhjælperbolig. Det er de 120.000, der er tilbage, der må indrette én bolig, og det er de 60.000 nedlagte, der også får den ret. Det giver 240.000. Så kan vi diskutere lidt frem og tilbage, om det er 230.000 eller 250.000; det havde været rart at få det beskrevet.

Det, der er den centrale diskussion, er, hvor meget der bliver udnyttet, og jeg synes da, det primært er den regering, der fremsætter et lovforslag, der har pligt til at søge det oplyst. Det er da regeringen og flertallet, der vedtager noget, der har en pligt til at beskrive konsekvenserne af det.

Jeg er kommet med masser af argumenter for, at jeg tror, konsekvenserne vil være, som jeg beskriver det. Jeg har al tilgængelig fagkundskab med mig; de siger det samme. Regeringen har overhovedet ingen argumenter og ingen fagkundskab.

Endelig er der fru Helga Moos, som spørger om forslumning osv., men jeg mener ikke, at Sønderjylland forslummes eller noget i den retning. Det, jeg siger, er, at jeg meget gerne ville have, at vi kunne behandle den type af ansøgninger og se på behovet og sige ja, hvis det er der, og hvis det kan laves på en ordentlig måde, og sige nej, hvis vi ikke kan se, at der er et reelt behov. Det er sådan set det, det handler om.

Med hensyn til folkeafstemning: Jamen det er faktisk blevet mere og mere aktuelt for os under udvalgsbehandlingen, hvor vi punkt 1 har set,

hvor store konsekvenser det her fik, og hvor vi punkt 2 har oplevet den ene gang efter den anden, at når vi spurgte, hvad dokumentationskravet er til dem, der vil bygge og indrette, spurgte, hvornår man kan frastykke, så har vi ikke fået nogle ordentlige svar.

Så det er i virkeligheden den meget, meget sjuskede lovbehandling, som jo er blevet bekræftet i dag, hvor vi ikke har nogen som helst vurdering fra regeringens og flertallets side af, hvad det vil betyde, der har fået os til at sige, at det her er så dårligt forberedt, det er så meget lovsjusk, det vil få så store konsekvenser, det er så typisk for regeringen at forringe miljøet voldsomt, at det bør vi spørge befolkningen om. Det skal ikke være rigtigt, at et flertal, der forhåbentlig sidder her i kort tid, kan lave så store miljøforringelser, uden at befolkningen kan sige nej.

Kl. 17.25

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil gerne starte med at tage et helt nyt tema op i debatten. I dag har vi en strandbeskyttelseslinje på 300 meter. Det er sådan, at inden for en zone på 300 meter har man ikke normalt ret til at bygge.

Jeg håber, eller jeg frygter, jeg ved sådan set, at ministeren vil bekræfte det, når jeg siger, at i fremtiden bliver det sådan, at hvis man har en gård, der har jord ud til kysten, så er der ikke noget i vejen for, at man kan bygge en aftægtsbolig og en medhjælperbolig inden for strandlinjen, inden for de 300 meter.

Jeg vil gerne have, at miljøministeren svarer på det spørgsmål, og også spørge, om miljøministeren har gjort sig sine overvejelser over, hvad det kommer til at betyde for vores kystlinjer og for de muligheder, hele befolkningen indtil nu har haft for at rekreere sig i det åbne land og ved stranden og ved kysten.

Ud over det vil jeg tage udgangspunkt i den leder, som er i Jyllands-Posten i dag. Det er en ordførertale, som jeg sådan set ikke selv kunne have skrevet bedre:

»Det åbne landskab bliver bragt i alvorlig fare, hvis Folketinget i dag – som det desværre ser ud til – vedtager en vidtrækkende planlov.

Ifølge en uafhængig forsker vil loven måske og på længere sigt åbne mulighed for etablering af 240.000 nye boliger i det danske land, som de allerfleste priser – ikke mindst efter udlandsrej-